

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

El mes de Maria

El mes de maig és un mes popularment conegut com el mes de Maria. De segur que molts en tenim agradables records d'infància en família o a l'escola, quan portàvem flors a la Mare de Déu. És un mes en què la venerem i la cuidem de manera especial i en el qual resar el Sant Rosari adquireix un valor profund.

Aquest any, el papa Francesc ha escrit una carta en què ens emplaça a «redescobrir la bellesa de resar el Rosari a casa». Ens envia aquesta missiva en uns moments difícils, en què les nostres vides s'han vist totalment alterades per una insòlita pandèmia. Ens hem confinat dies sencers per frenar la propagació d'un virus molt contagiós, que segueix actiu. Ha estat un gran gest de solidaritat, una reclusió forçosa que, tanmateix, ens ha permès i ens ha estimulat a trobar al·licients com, per exemple, viure intensos moments de pregària a casa nostra. Moltes famílies em comenten que aquests dies pregunten unides i que, fins i tot, han convertit algun racó de la casa en un espai reservat a l'oració.

L'Església domèstica, de la qual ens parlava el Concili Vaticà II, no-

més creixerà en les seves diverses dimensions si s'hi s'aprèn a pregar, a conèixer, a estimar Jesús i a experimentar l'alegria de ser el seu amic i el seu deixeble. Precisament, el papa Francesc, a la seva carta, ens diu que «Contemplar junts el rostre de Crist amb el cor de Maria, la nostra Mare, ens unirà encara més com a família

espiritual i ens ajudarà a superar aquesta prova».

Resar el Rosari és reviure amb Maria els esdeveniments més grans de la vida de Jesús. Quan el resem, ens dirigim a Déu Pare que ens ha donat el seu fill Jesucrist, però ho fem posant d'intermediària santa Maria. La devoció a la Mare de Déu ens fa me-

rèixer el cel. Al segle XVIII, sant Lluís Maria Grignon de Montfort, que va promoure la pràctica del Rosari i el culte a Maria, deia així: «Hem d'estimar Maria perquè és digna de ser estimada i per servir en ella Jesús». I afegia: «Enmig de la desgana, de la sequedat i de les proves, hem de seguir estimant-la».

No tinguem mandra ni vergonya de resar el Rosari. No és cosa d'uns quants, és cosa de tots. Des de l'Arxidiòcesi de Barcelona, volem contribuir a la difusió d'aquesta bonica pregària per practicar-la junts. Per això, a mode de guia, facilitem uns materials que es poden trobar fàcilment al web diocesà*.

Benvolguts germans i germanes, seguim acollint Maria, la Mare, la Verge, com ho ha fet sempre la comunitat cristiana des dels seus inicis. Ella és la Mare de l'Església. Ella ens ajuda a conèixer i a estimar més Jesús, el seu fill, el nostre Salvador, que és el Camí, la Veritat i la Vida dels homes i dones de tots els temps. Resem el Rosari per contemplar la bellesa que amaga i per viure aquests dies amb molta esperança. Que, gràcies a la pregària, la pandèmia no ens tregui ni la confiança, ni la pau, ni l'esperança.

* www.esglesia.barcelona

ACTUALITAT

El cardenal Omella va participar en una trobada telemàtica organitzada per «Nueva Economía»

El passat 8 de maig, el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, va participar en una trobada telemàtica organitzada per «Nueva Economía» en què va analitzar les conseqüències de la crisi sanitària que vivim. Mons. Omella va afirmar que «La crisi del coronavirus ha fet aflorar el millor de la societat. Aquesta ha de ser la base per construir el nostre futur. Fem-lo créixer i fem d'Espanya un país millor». «Vivim un moment singular a la història de la humanitat. Ens han sacsejat els fonaments de la societat, és un canvi d'època, no una època de canvis», i va afegir

que veu com en el futur, «un dels aspectes més importants serà el de la humanització de la societat. Estàvem en una acceleració de la tècnica, de la individualitat, i ara hem descobert la solidaritat i la força de la comunitat. És moment de construir la civilització de l'amor». El cardenal ha tornat a defensar la gran feina que està fent l'Església a tots els nivells, tant d'atenció als afectats per la malaltia com als que pateixen les seves repercussions econòmiques i socials. Podeu recuperar la intervenció íntegra del cardenal Omella a: www.esglesia.barcelona

ENTREVISTA

Durant el confinament

DAVID GUINDULAIN

El confinament que estem vivint ens pot servir «per conèixer-nos més amb els que convivim, i potser hi reconeixem un germà, una germana». També podem sentir que, quan el món s'està capgirant, «cal ser més que mai llevat a la massa». I, finalment, aquest temps ens pot servir per «sovintejar el nostre interior, aquell espai on es produeix la trobada més íntima entre Déu i cadascun de nosaltres». «D'allà neixen totes les respostes», argumenta el jesuïta David Guindulain, que es dedica a l'acompanyament i a proposar els *Exercicis Espirituals*.

En aquesta crisi ens hem vist obligats a relacionar-nos amb Déu d'una altra manera. Què ens quedarà de tot plegat?

A la llum del Crist, qualsevol amenaça esdevé oportunitat, i aquestes setmanes no són una excepció. És lícit preguntar-li a Déu: «Com t'ho faràs per sortir-te ara amb la teva?». Mentre esperem resposta ens queda la fe, que dona sentit al que està passant; l'esperança, que travessa el llindar de la mort; i l'amor, que és comunió malgrat la distància.

Com es pot acompanyar des de la distància?

L'amor sempre s'obre pas. Aquests dies s'han trobat maneres ben creatives de comunicar-nos, d'ajudar-nos, d'acompanyar-nos... En definitiva, d'estimar-nos. Alhora, hem vist que fer-nos presents durant més temps no implica necessàriament més qualitat en la trobada. Obligats per la concisió i la distància, aprenem a posar confiadament els altres en mans de Déu.

Ens hem d'acostumar a viure l'espiritualitat d'una manera diferent?

Hem après noves tècniques per expressar, compartir i aprofundir la fe. S'han multiplicat l'intercanvi dels ressons que la Paraula de Déu produeix arreu, i això ens fa sentir més cos de Crist en la diversitat. Per contra, també hem experimentat que això ens pot arribar a saturar d'estímul i que sempre ens caldrà trobar la mesura adequada.

Oscar Bardají i Martí

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Adéu-siau, Maria; Maria, adéu-siau

Tenia cent sis anys i una gran devoció a la Mare de Déu de Montserrat. Li agradava pujar a la santa muntanya i visitar Maria al seu cambri. Recitava sempre, davant d'ella, una poesia que esdevenia pregària sentida i que va aprendre de ben joveneta, intitulada *Adéu a Montserrat*, de mossèn Cinto Verdaguier. Començava amb la primera estrofa: «Rient vaig arribar-hi, / plorant deixo l'altar; / podré, Verge, tornar-hi / ja que me'n tinc d'anar? / Aquí la nit és dia, / el cel aquí és més blau; / Adéu-siau, Maria; / Maria, adéu-siau». I, amb veu segura, anava recitant les set estrofes, l'una darrera l'altra. Quan arribava a la quarta, se li entelaven els ulls: «Sortint de vostra ermita, / un do us demanaré, / torneu-me la visita / l'instant que em moriré. / Estrella que al Cel guia / guieu-m'hi Vós, si us plau. / Adéu-siau, Maria; / Maria, adéu-siau». Alguna vegada havia d'aturar-se i unes llàgrimes corrien per les seves galtes. Ho superava ràpidament i continuava amb l'estrofa cinquena, la següent. Visita darrera visita, repetia el ritual davant la Moreneta, a Montserrat.

Fa dos anys, hi anà per darrera vegada, amb il·lusió i força bona salut,

conscient alhora de la seva edat, de les limitacions que comportava, que cada vegada n'eren més. Un cop al cambri, començà el ritual, la recitació del poema de Verdaguier. En arribar a la quarta estrofa, la començà serena: «Sortint de vostra ermita, / un do us demanaré, / torneu-me la visita / l'instant que em moriré». Els fills ho esperaven, trencà el plor que procurà contenir i altra vegada, amb veu ferma, mirant la imatge de Maria, continuà: «Estrella que al Cel guia / guieu-m'hi Vós si us plau. / Adéu-siau, Maria; / Maria, adéu-siau.»

Els fills i nets guarden aquesta trobada amb Maria, la darrera a Montserrat, en el seu cor, així com tants d'altres testimonis de fe de l'àvia. Alguns aprengueren el pàroque dels seus llavis. Tots s'han sentit estimats per ella, escoltats quan ha convingut... Les seves paraules i reflexions han estat referents en moltes ocasions.

Fa unes setmanes, traspasà envoltada de la família. De ben segur que en el darrer moment escoltà la veu de la Verge Bruna que, dolçament, li deia: «Benvinguda, Pepita; Pepita, benvinguda.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El mundo entero tras una plaza vacía

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Con cierta emoción, nos viene a la memoria la imagen del Santo Padre impartiendo la bendición *Urbi et Orbi* en una plaza vacía, con una mirada extendida más allá del horizonte.

Las circunstancias nos obligan a ver las paredes de la habitación en la que nos ha confinado el contagio; a los de nuestro hogar en el que enriquecemos lazos familiares; a los enfermos necesitados de nuestros cuidados; a aquellos que saludamos mientras aplaudimos... Y también a ver más allá, a los que nos acercan los medios, a los que vemos con ojos especiales a través de las calles vacías o semivacías, a los que vemos por el afecto, por la preocupación por su salud, por el paro, por...; a aquellos a los que nos

unimos en cualquier parte del mundo en que se encuentren.

Más allá de nuestro horizonte físico inmediato, juntos contemplamos al Señor: «El Resucitado no es otro que el Crucificado. Lleva en su cuerpo glorioso las llagas indelebles, heridas que se convierten en lumbreras de esperanza. A Él dirigimos nuestra mirada para que sane las heridas de la humanidad desolada». Juntos nos preparamos para recibir al Espíritu Santo que hace nuevas todas las cosas.

A María, Madre nuestra, le rogamos que se una a nuestras oraciones, en la espera del Pentecostés de este año. Que juntos nos separemos de la indiferencia, del egoísmo, del olvido. Que unidos y jubilosos cantemos: ¡Aclama al Señor tierra entera!

Lectures de la missa diària i santoral

18. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Ac 16,11-15 / Sl 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalicí, rel. caputxí; santa Rafaela-Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilbert, rel. mercedari, de Reus.

19. □ Dimarts [Ac 16,22-34 / Sl 137 / Jn 16,5-11]

Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856). Sant Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca.

20. □ Dimecres [Ac 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jn 16,12-15]

Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels esparters. Sant Baldiri o Boi, mr.; sants Hilari i Silvi, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. □ Dijous [Ac 18,1-8 / Sl 97 / Jn 16,16-20]

Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virginia, viuda.

22. □ Divendres [Ac 18,9-18 / Sl 46 / Jn 16,20-23a]

Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826). Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia vg. i mr. africana (s.IV); sant Ató, bisbe.

23. □ Dissabte [Ac 18,23-28 / Sl 46 / Jn 16,23b-28]

Sant Desideri, bisbe; sant Joan Bta. de Rossi, prev., fund.

24. □ † Diumenge vinent, L'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.)

[Ac 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

DIUMENGE VI DE PASQUA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samària, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se'n alegrà molt. Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samària havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: «Que ens són d'admirables, les vostre obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom». / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí la mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, / ell, que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: / No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pere

(1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians, s'hauran d'avergonyar d'haver malparlat.

Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. En el cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre.

El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de coneixè'l, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que jo estic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament».

Lectura del libro de los Hechos

de los Apóstoles (Hch 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaria y les predicaba a Cristo. El gentío unánimemente escuchaba con atención lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisiados se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaria había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por ellos, para que recibieran el Espíritu Santo; pues aún no había bajado sobre ninguno; estaban solo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él. / con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / ni me retiró su favor. R.

Lectura de la primera carta del apóstol

san Pedro (1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad a Cristo el Señor en vuestros corazones, dispuestos siempre para dar explicación a todo el que os pida una razón de vuestra esperanza, pero con delicadeza y con respeto, teniendo buena conciencia, para que, cuando os calumnien, queden en ridículo los que atentan contra vuestra buena conducta en Cristo.

Pues es mejor sufrir haciendo el bien, si así lo quiere Dios, que sufrir haciendo el mal. Porque también Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne pero vivificado en el Espíritu.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Y yo le pediré al Padre que os dé otro Paráclito, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad.

El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque mora con vosotros y está en vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré a vosotros. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viviendo. Entonces sabréis que yo estoy con mi Padre, y vosotros en mí y yo en vosotros.

El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; y el que me ama será amado por mi Padre, y yo también lo amaré y me manifestaré a él».

Pregaré al Pare perquè us doni un altre Defensor

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

L'Evangeli d'avui ens posa en el context del comiat de Jesús, i és gairebé la continuació del text del diumenge passat. Apareixen temes joànics característics: l'amor a Jesús i la guarda dels seus manaments. L'enviament del Defensor, per part del Pare, a petició de Jesús. l'Esperit de la veritat. L'acceptació o no per part del món, de l'Esperit enviat pel Pare. La unió entre Jesús i el Pare, entre Jesús i els seus deixebles, i dels deixebles entre si. I, finalment, l'amor com a revelació de Déu. És un text que diu molt en poques línies.

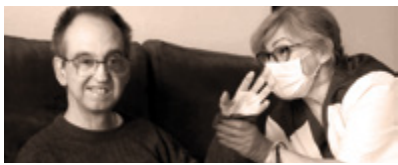
L'amor inicia i conclou aquests versets de l'Evangeli. L'amor a Jesús que s'expressa en la guarda dels seus manaments —de l'estil de vida que Jesús ens ha ensenyat— i que té com a conseqüència l'amor del mateix Jesús i del Pare al deixeble i la revelació de Jesús al deixeble. I és que l'amor en l'Esclatua no és un sentiment —contràriament als nostres dies, hereus com som del romanticisme—, sinó un compromís de comunió. I la comunió crea comunió: estimar Jesús és viure en comunió amb ell, i aquesta comunió ens fa entrar en comunió amb el Pare, tot revelant-nos que Déu és comunió mútua.

El *paràclit* —*ad-vocatus*, en llatí— és l'advocat o defensor públic davant del tribunal. Jesús promet l'assistència d'un defensor als cristians perseguits i portats als tribunals jueus i romans. Aquest assistent és l'Esperit de veritat, sabent que la veritat (l'Amén) a l'Esclatua és Déu mateix, sostenidor de tot el que existeix, i Jesucrist que ens el revela. Jesús ens promet l'assistència de l'Esperit a l'hora de donar testimoni davant del món.

El món en l'Evangeli de Joan sovint significa la humanitat refractària a la revelació de Déu. Tal com el món no ha acollit la paraula de Déu (cf. Jn 1,11), tampoc no acull l'Esperit de la veritat. Però els que sí l'han acollit —el grup de deixebles de Jesús— han esdevingut fills de Déu (cf. Jn 1,12) i poden veure Jesús Ressuscitat enmig d'ells: ell que està amb el Pare i amb els deixebles. El Ressuscitat comparteix la vida de Déu sense deixar de compartir la vida dels deixebles. El miracle de l'Amor!

Jesús s'acomiada, però promet el seu retorn, i l'Església l'espera fins a la fi dels temps, sostinguda per l'Esperit de la veritat, estimant Jesús i guardant els seus manaments. D'aquesta manera, la comunitat cristiana és una comunitat d'espera confiada. Ho repetim a cada eucaristia: «... mentre esperem l'acompliment de la nostra esperança, la manifestació de Jesucrist, el nostre Salvador».

Notícies

«Jo prioritzo». La Fundació Nen Déu, que treballa a Barcelona des de l'any 1892 i que ofereix educació, assistència i atenció especialitzada a persones amb discapacitat intel·lectual, inicia la campanya de captació de fons «Jo prioritzo», per finançar material sanitari per a les persones ateses a la seva llar-residència de Tiana i per als professionals que en tenen cura, i així poder continuar prioritzant la seva salut. Podeu fer les donacions a través de: <https://www.fundacionendeu.org/jo-prioritzo/> o al número de compte: ES79-2100-0615-8602-0024-7366.

LA LÒGICA DEL DO

FRANCESC TORRALBA
Filòsof i teòleg

5. Només resta de nosaltres el que donem

Aquesta donació generosa, que supera la servitud del retorn, el suplici de la comparació, que tant li fa el que el receptor faci o deixi de fer, és la forma de donació que queda reflectida en les paràboles i en les ensenyances de Jesús de Natzaret.

La Font interior ens crida a donar-nos generosament, però l'ego cerca la recompensa, la reciprocitat, el retorn, i per això frena aquest dinamisme del do que surt de les entranyes. Viure d'acord amb el Mestre interior és deixar que aquest do que soc s'expressi lliurement, sense impediments ni esperes. Quan el jo es dona creix, augmenta de proporcions. Quan el jo es dona sense càlcul i no busca res, com l'ocell de l'Evangeli, com la flor, està en harmonia amb el Mestre interior, que és la mateixa Força còsmica que mou tot l'univers. Només resta, de nosaltres, el que donem. La donació és l'únic que ens salva de la sensació d'esterilitat que tindrem en examinar retrospectivament la nostra vida, la sensació d'haver viscut per a no res.

L'autodonació no és la mort del jo, sinó el jo que s'entrega, conscientment, als altres, que dona lliurement els seus talents amagats per fer més bell el món. Lliura els seus talents per continuar el treball de la creació, per deixar un món millor als qui després agafaran la torxa.

Només l'autodonació salva de la buidor. La buidor no es cura amb coses, amb el consum desafortat d'objectes, o amb l'exercici del poder o l'explotació des altres. Només el qui es dona se salva de la buidor, perquè, en donar-se, omple de sentit la seva vida. Escriu Dag Hammarskjöld: «L'angoixa de la soledat porta en si mateixa un vent que ve del centre turmentós que és l'angoixa de la mort: només existeix el que és de l'altre, ja que només el que has donat —encara que sigui només acceptant donar-ho— ressorgirà de la buidor que haurà estat la teva vida.»

Jesucrist 2.0, Ed. Pòrtic

Agenda

Diàlegs filosòfics en obert i online, la proposta de Filosofia-URL en temps de pandèmia. Aquests diàlegs filosòfics que ofereix la Facultat de Filoso-

fia-URL són oberts, prèvia inscripció a: comunicacio@filosofia.url.edu i es faran a través de la plataforma digital Teams, els següents dimarts i dijous de maig, a les 18 h. **Dimarts 19:** Filosofia, mitjans de comunicació i postveritat, amb Joan G. del Muro i Jordi Roigé. **Dijous 21:** L'acompanyament del malalt i del dol en confinament, amb J. M. Porcell i Montse Esquerda. **Dimarts 26:** Lideratge i noves formes polítiques, amb Ferran Caballero i Pau Solanilla. **Dijous 28:** Ètica del tenir cura en temps de pandèmia global, conferència de Francesc

Torralba. Informació: comunicacio@filosofia.url.edu

Publicacions

L'Abat Arnau. Emprendedor i fidel, de Gabriel Soler. Llibret de 20 pàgines, editat pel CPL, en la col·lecció «Sants i santes», n. 273. Arnau de Límena va néixer a finals del s. XII. Va ser monjo i abat del monestir benedictí de Santa Justina de Pàdua. Es va dedicar a envigorir espiritualment la comunitat i a

promoure la vida comuna dels monjos. Va passar vuit anys injustament tancat a la presó durant els quals es va mantenir fidel a la seva vocació de monjo, pregant i exer-

cint com a home pietós i pacient. Va morir l'11 de febrer de 1255 a la presó del castell d'Asolo.

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA
Arzobispo de Barcelona

El mes de María

El mes de mayo es un mes popularmente conocido como el mes de María. Seguro que muchos tenemos agradables recuerdos de infancia en familia o en la escuela, cuando llevábamos flores a la Virgen María. Es un mes en el que la veneramos y la cuidamos de manera especial y en el que rezar el Santo Rosario adquiere un valor profundo.

Este año, el papa Francisco ha escrito una carta en la que nos emplaza a «Redescubrir la belleza de rezar el Rosario en casa». Nos envía esta misiva en unos momentos difíciles, en que nuestras vidas se han visto totalmente alteradas por una insólita pandemia. Nos hemos confinado días enteros para frenar la propagación de un virus muy contagioso, que sigue activo. Ha sido un inmenso gesto de solidaridad, una reclusión forzosa que, sin embargo, nos ha permitido y estimulado a encontrar alicientes como, por ejemplo, vivir intensos momentos de oración en nuestros hogares. Muchas familias me comen-

tan que estos días rezan unidas y que incluso han convertido algún rincón de la casa en un espacio reservado a la oración.

La Iglesia doméstica, de la que nos hablaba el Concilio Vaticano II, solo crecerá en sus diversas dimensiones si en ella se aprende a orar, a conocer, a amar a Jesús y a experimentar la alegría de ser su amigo y su discípulo. Precisamente, el papa Francisco, en su carta, nos dice que «Contemplar juntos el rostro de Cristo con el corazón de María, nuestra Madre, nos unirá aún más como familia espiritual y nos ayudará a superar esta prueba».

Rezar el Rosario es revivir con María los mayores acontecimientos de la vida de Jesús. Cuando lo rezamos, nos dirigimos a Dios Padre, que nos ha dado a su hijo Jesucristo, pero lo hacemos poniendo de intermediaria a la Virgen. La devoción a la Madre de Dios nos hace merecer el cielo. En el siglo XVIII, san Luis María Grignon de

Montfort, que promovió la práctica del Rosario y el culto a María, decía así: «Debemos amar a María porque es digna de ser amada y para servir en ella a Jesús». Y añadía: «En medio de la desgracia, de la sequedad y de las pruebas, debemos seguir amándola».

No tengamos pereza ni vergüenza de rezar el Rosario. No es cosa de unos pocos, es cosa de todos. Desde la Archidiócesis de Barcelona, queremos contribuir a la difusión de esta bonita oración para practicarla juntos. Por ello, a modo de guía, facilitamos unos materiales que se pueden encontrar fácilmente en la web diocesana*.

Queridos hermanos y hermanas, sigamos acogiendo a María, la Madre, la Virgen, como lo ha hecho siempre la comunidad cristiana desde sus inicios. Ella es la Madre de la Iglesia. Ella nos ayuda a conocer y amar más a Jesús, su hijo, nuestro Salvador, que es el Camino, la Verdad y la Vida de los hombres y mujeres de todos los tiempos. Recemos el Rosario para contemplar la belleza que esconde y para vivir estos días con mucha esperanza. Que, gracias a la oración, la pandemia no nos quite ni la confianza, ni la paz, ni la esperanza.

* www.esglesia.barcelona

Seguiu-nos
esglesia.barcelona

 facebook.com/EsglesiaBarcelona
 [@esglesiabcn](https://twitter.com/esglesiabcn)

Sintonitzeu
Ràdio Estel: 106.6 FM
Ràdio Maria: canal de ràdio a la TDT